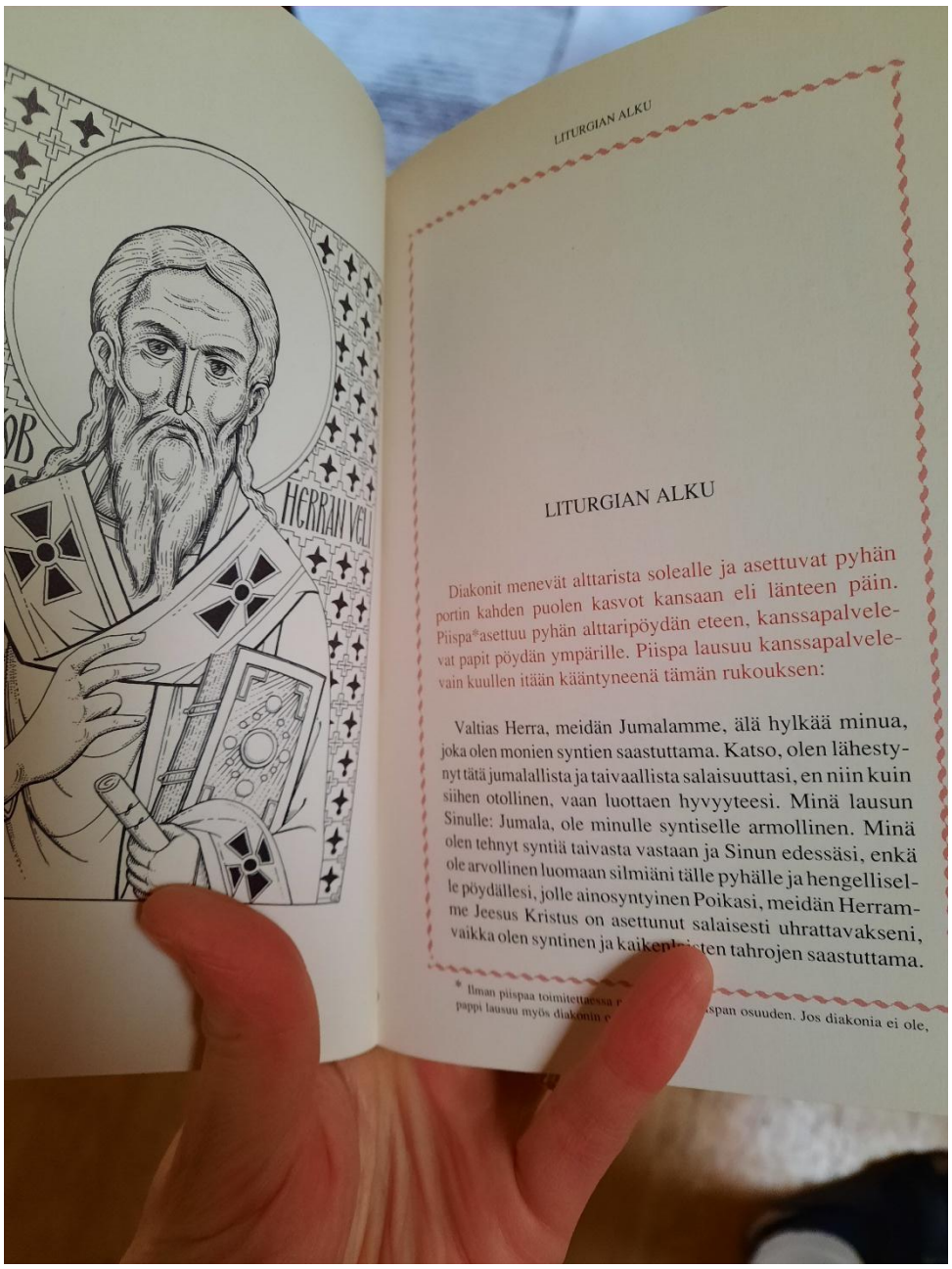
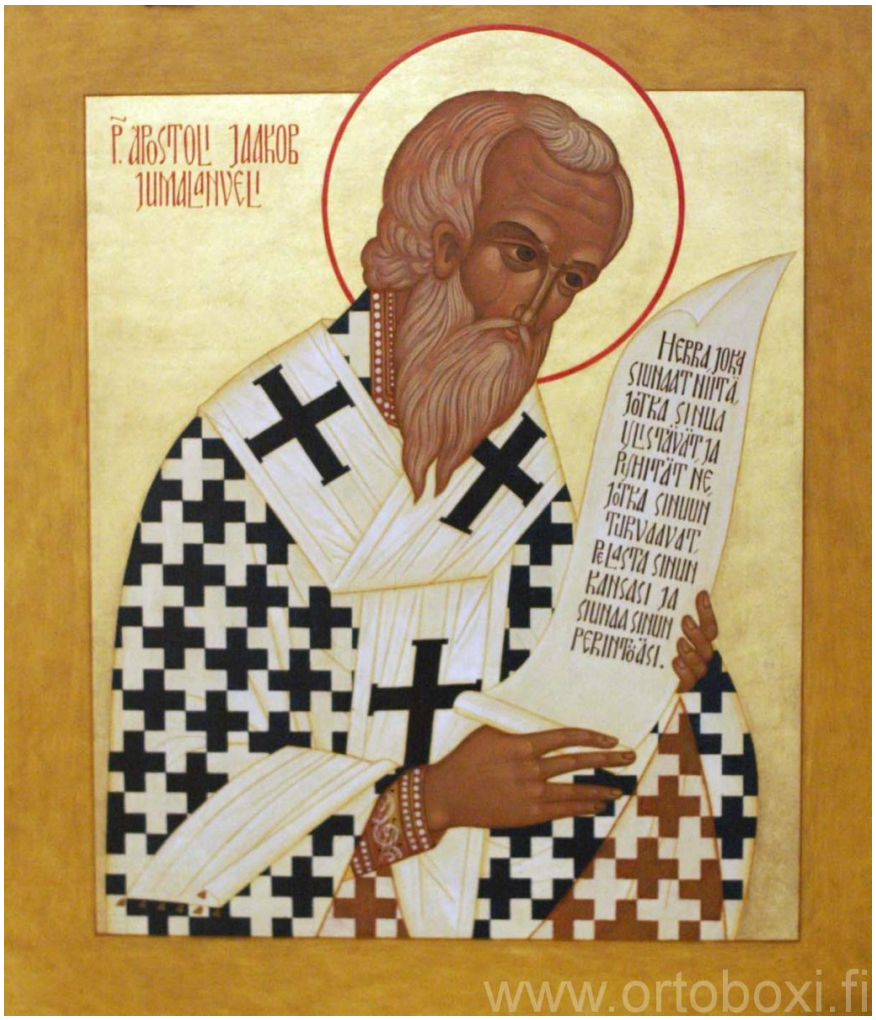
23.10.

apostoli Jaakob, Herran veli

Kristuksen veli, apostoli Jaakob, oli Jerusalemin ensimmäinen piispa. Ensimmäinen kristillinen seurakunta kastettiin Jerusalemissa Helluntaina, ja tätä yhteisöä apostolit valitsivat kaitsemaan Herran oman veljen – ei kuitenkaan sukulaisuuden, vaan hurskauden ja oppineisuuden takia. Apostoli Jaakob kärsi marttyyrikuoleman 60-luvulla.

Herran veljeä ei tule sekoittaa kahteen muuhun Jaakob-nimiseen apostoliin.
Ensimmäinen on apostoli Johanneksen veli, Sebedeuksen poika. (Ks. 30.4.)
Toinen on Jaakob Alfeuksen poika. (Ks. 29.6.)

Jaakobin liturgia on vanha, Jerusalemin riituksen liturgia, joka toimitetaan Suomessa kerran vuodessa, apostoli Jaakobin muistopäivänä (tai lähimpänä sunnuntaina).

Palestiinassa asuu arviolta 180 000 kristittyä, joista suurin osa on ortodokseja tai orientaalisia ortodokseja. Toiseksi eniten on roomalaiskatolilaisia. Israelin ja Palestiinan konfliktin seurauksena Palestiinan kristittyjen elinolosuhteet ovat käyneet hyvin vaikeiksi. Sen lisäksi, että he kuuluvat oman kansansa parissa uskonnolliseen vähemmistöön, kärsivät he jatkuvista ihmisoikeusloukkauksista Israelin valtion taholta.

Kuva: Pixabay/ hosnysalah

On kohtuullista ajatella, että väkivalta on lopulta synti par excellence. Se on täydellinen vastakohta luodulle olemukselle ja sen yliluonnolliselle kutsumukselle etsiä rakastavaa yhteyttä Jumalan ja lähimmäisiemme kanssa. Väkivalta on maailman jumalallisen järjestyksen, sen rakkauden, yhteyden ja laupeuden, kieltämistä. Se on jokaiseen sieluun sisältyvän jumalallisen arvokkuuden torjumista ja tukahduttamista, ja hyökkäys jokaisessa meissä olevaa Jumalan kuvaa vastaan. (Maailman elämän edestä, §43)

Jokaisessa eukaristiapalveluksessa kirkko rukoilee suuressa ekteniassaan: ”rukoilkaamme Herralta koko maailmalle rauhaa”. Kirkolle rauha ei merkitse vain keveästi sommiteltua aselepoa luonnostaan väkivaltaisessa maailmassa. Rauha on pikemminkin luomakunnan aitoa ilmestystä sellaisena, jollaiseksi Jumala sen tarkoitti ja jollaiseksi Jumalan sen loi ikuisen viisautensa turvin. Rauha on luomakunnan palauttamista, edes pieneltä osaltaan, sen todelliseen tilaansa. Aito rauha on itse Jumalan läsnäoloa keskuudessamme. (Maailman elämän edestä, §44)

Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohoaa, korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: »Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön! Hän opastaa meitä tiellään, ja me, me tahdomme kulkea hänen polkujaan, sillä Siionista tulee Herran sana ja Jerusalemista kaikuu Jumalan puhe.» Hän, Herra, ratkaisee kansakuntien riidat, hän jakaa oikeutta väkeville kansoille lähellä ja kaukana. Niin taotaan miekat auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Yksikään kansa ei enää kohota miekkaa toista vastaan eikä harjoittele sotataitoja. (Miik. 4:1–3)

Rukous sodan päättymiseksi Ukrainassa / Gazassa – Ortodoksi.net

Kristuksen sisarukset

Kristus oli osa uusioperhettä. Hänen äitinsä suojelija, pyhä Joosef Kihlaaja, oli ollut aiemmin aviossa, ja tästä liitosta Kristuksella oli seitsemän sisar- ja velipuolta. Raamatun ajan juutalainen kulttuuri ei tuntenut uusioperhetermistöä, ja siksi kyseessä olivatkin Kristuksen isä, veljet ja sisaret.

Kristuksen sisaret olivat Ester, Salome ja Martta.

Salome oli nimetty äitinsä, Joosef Kihlaajan edesmenneen vaimon mukaan. Hän avioitui Sebedeus-nimisen miehen kanssa, ja hänen pojistaan Jaakobista ja Johanneksesta – Kristuksen sisarenpojista – tuli Kristuksen opetuslapsia.

Myös Salome seurasi Kristusta. Hän oli ilmiselvästi läheinen Jumalansynnyttäjälle ja hänet luetaan mirhantuojanaisiin. Salome kulki Kristuksen rinnalla kehdosta hautaan, sillä hän toimi kätilönä Jumalansynnyttäjän synnytyksessä (Jaakobin protoevankeliumi, luku XIV).

Kristuksen veljet olivat Jaakob, Joosef, Simon ja Juuda.

Jaakobista tuli Jerusalemin seurakunnan ensimmäinen piispa.

Uudessa testamentissa on Herran veljen, apostoli Jaakobin kirjoittama epistola.

Jaakobin kirjeeseen perustuu vanha kristillinen tapa pidättäytyä vannomisesta. Ortodoksi voi vannomisen sijaan antaa juhlallisen vakuutuksen.

Ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan, älkää maan älkääkä minkään muunkaan kautta. Kun myönnätte, sanokaa vain: »Kyllä», kun kiellätte, sanokaa: »Ei.» Muutoin teitä kohtaa tuomio.

Jaak. 5:12

Vihkosen laati Maura Ihatsu. Kannen kuva: Maura Ihatsu Sivujen 2 ja 4 kuvat: Ortoboxi